

ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ
ОДЕСЬКОЇ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ
ІЗМАЇЛЬСЬКА ГІМНАЗІЯ №8 З ПОЧАТКОВОЮ ШКОЛОЮ
ІЗМАЇЛЬСЬКОГО РАЙОНУ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

**Всеукраїнська дитячо-юнацька
військово-патріотична гра
«Сокіл» («Джура»)
(середня вікова група)**

**«КНИГА ЗВИТЯГ»
рою «БОРЦІ ЗА ВОЛЮ»**

Виховник: педагог-організатор
Пушкар Ольга Олександрівна

Ізмаїл – 2024 рік

РОЙОВІ АТРИБУТИ

Назва рою «Борці за волю»

Наше гасло

**«Ми юні борці за волю,
За нашу славу, честь і волю!
Дуже ми свій край кохаєм,
Козаченьків прославляєм!»**

Бойовий клич «Шляхетність,
мудрість і відвага!»

Емблема

ПАСПОРТ

Рою «Борці за волю»

Регіон Одеська область, м.Ізмаїл

Територіальна громада Ізмаїльська

Назва населеного пункту м. Ізмаїл

Повна юридична назва закладу освіти, при якому організовано рій
Ізмаїльська гімназія №8 з початковою школою Ізмаїльського району
Одеської Области

Поштова адреса 68603, Одеська область, місто Ізмаїл, вулиця
Придунайська, 411

Контактні телефони -

E-mail: izm_sh_8@i.ua

Сайт <https://8schoolizmail.wordpress.com>

Контакт у соцмережах гімназії на сайті Фейсбук
<https://www.facebook.com/profile.php?id=100027753780988>

Ройовий- Шмакова Таїсія

Педагог–виховник Пушкар Ольга Олександрівна тел..+380665766069
puhkar84@gmail.com

До складу рою «Борці за волю» у 2023-2024 навчальному році увійшли:

№	ПІБ учнів	Дата народження	Посадові обов'язки	Клас
1	Шмакова Таїсія	11.11.2009	ройовий	8-А
2	Заїкін Глеб	25.02.2010	хорунжий	8-А
3	Маслова Ганна	05.08.2010	берегиня	8-А
4	Ялбуган Єва	29.07.2011	джура	7-А
5	Гутов Тимур	18.05.2010	джура	8-А
6	Дембицька Анастасія	11.11.2009	джура	8-А
7	Ялбуган Дар'я	13.08.2012	писар	6-А
8	Сталінський Андрій	14.09.2010	джура	7-А

Список склала: педагог-організатор Пушкар Ольга Олександрівна

Дата заповнення паспорту: 1.04.2024р.

Керівник закладу: Осмокеску Ольга Вікторівна

ЗМІСТ

Вступ	6
I. Спадок	7
I.1 Долі українських дисидентів та їх родин за радянських часів.....	7
II. Здобуток.....	12
Висновок.....	26

Вступ

Україна - рідна земля. Земля, на якій ми народилися, зростаємо та виховуємося. Земля, яка наповнена неповторною красою природи та величчю історії.

Україна – це наша незалежність, яку ми вартуємо і за яку боролися наші предки, це наша культура, яка вражає світ своєю унікальністю і красою. Ми пишаємося нашими традиціями, мовою, та здатністю українського слова проймати серця.

Сьогодні, згуртовані в єдину націю, ми відчуваємо силу нашого об'єднання і впевненість у майбутньому нашої країни. Ми несемо відповідальність за її долю і маємо зобов'язання перед нашими нащадками зберегти і примножити все те, що ми успадкували від наших предків.

Нехай наша Україна буде міцною та квітучою, нехай від її долі залежить щастя кожного її сина і дочки. Хай живе Україна!

Спадок

Долі українських дисидентів та їх родин за радянських часів

Дисидентський рух українського народу є важливою складовою історії боротьби за свою свободу, права та гідність. Його поява та розвиток в Україні пов'язані з численними історичними обставинами, політичними репресіями та прагненням до незалежності.

Після закінчення Другої світової війни радянська влада посилила свій контроль над країною, впроваджуючи жорстку цензуру та політичні репресії.

Велика гілка дисидентства виникла як відповідь на заборону національної культури, мови та історії, яка була спробою підірвати самобутність українського народу, як відповідь на тоталітарний режим, що переслідував демократичні ідеали та порушував права людини. Українські дисиденти, представники інтелектуальної та громадянської еліти, виступали проти цього режиму, вимагаючи політичних реформ, захисту прав людини та визнання національної унікальності.

Дисидентство в Україні мало різноманітні форми та вияви. Це були не лише відкриті протести та демонстрації, але й тихі акти протесту, що проявлялися через написання листів до владних структур, виготовлення та розповсюдження антирадянської літератури, організацію та участь у підпільних групах і об'єднаннях. Дисидентство також знаходило своє вираження у творчості: поезія, проза, мистецтво. Літературні та художні твори відображали духовний стан народу та його бажання бути незалежним.

В Україні налічувалося не більше тисячі активних дисидентів. Проте їх підтримувало й співчувало їм, напевне, багато тисяч людей.

Нажаль, український дисидентський рух зазнавав систематичного пригнічення та переслідувань від радянської влади. Дисиденти були арештовані, вислані на заслання, піддавалися фізичному та психологічному тискам. Їх родини також стикалися з різними формами тиску та репресій, включаючи звільнення з роботи, обмеження можливостей для отримання освіти та працевлаштування, постійні обшуки та допити. Багато дисидентів і їхні родини випробували на собі тягар в'язниць та таборів ГУЛАГу. Вони пережили голод, холод, тортури та психологічні травми. Проте навіть у найтемніші часи вони залишалися вірними своїм переконанням та гідності.

Алла Горська(фото)- художниця, дисидентка, яка наперекір погрозам КДБ, створювала мальовничі проукраїнські мозаїки. У Алли було досить нетипове як для майбутньої представниці українського дисидентства життя - народилася у Ялті, дитинство прожила в Москві та Ленінграді, де разом з матір'ю пережила блокаду. Алла була вихована у повністю російськомовній сім'ї та ніколи не вивчала українську мову в школі, навіть коли її сім'я переїхала у Київ. Жінка почала опановувати українську вже у свідомому віці. У 60-х роках Алла Горська, заручившись підтримкою свого чоловіка Віктора Зарецького та дисидентів- Василя Стуса, Василя Симоненка та Івана Світличного створила клуб молоді «Сучасник». Згодом саме члени цього клубу складуть «кістяк»

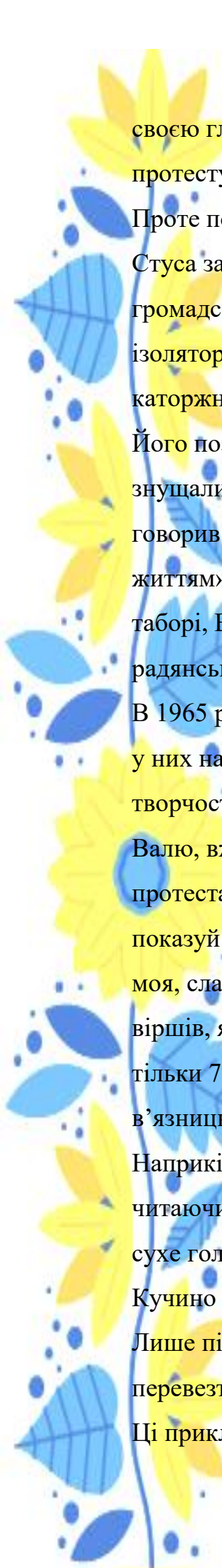

дисидентського руху, який отримує назву «шістдесятники». Алла брала участь в організації заходів з просвіти, підготовці щорічних Шевченківських свят. Завдяки її активності з'явилася традиція покладання квітів до пам'ятника Кобзаря у парку Тараса Шевченка в Києві. Вона також плідно займалася мистецькою діяльністю, створивши серію монументально-художніх робіт. Горська матеріально й морально підтримувала родини політв'язнів, листувалася з ними. Вона часто їздила на судові процеси своїх однодумців, збирала кошти на допомогу сім'ям засуджених та організовувала зустрічі з тими, хто повертався з таборів. Правозахисники, які поверталися з ув'язнення, зверталися до Горської за допомогою й отримували її. В 1965-1968 роках Алла Горська брала участь в акціях протесту проти розправ над українськими правозахисниками, через що зазнала переслідувань з боку радянських органів безпеки.

Жінка до останнього дня свого життя відстоювала право українців на власну культуру, при цьому не будучи змалечку причетною до України. 28 листопада 1970 року художницю вбили в домі родини у Василькові в Київській області. Імовірно, вбивство скоїли співробітники КДБ, але всі докази страшної розправи знищені ще в 1990-х роках. Похорони художниці відбулися 7 грудня 1970 року на Берковецькому цвинтарі в Києві. Ця подія перетворилася на мітинг протесту проти панівного комуністичного режиму в Україні.

Василь Стус(фото)- видатний український поет, письменник і громадський діяч став символом боротьби за свободу слова та права людини в радянські часи. Стус народився 6 січня 1938 року в селі Рахнівка на Вінниччині в селянській сім'ї. Василь виріс в атмосфері, де цінувалися українська культура і мова, що сформувало його патріотичні переконання. Його поезії, відомі

своєю глибокiстю i силою виразностi, стали важливим засобом вираження протесту проти радянського режиму та пiдтримки української iдентичностi. Проте поетова дiяльнiсть принесла йому численнi проблеми з владою. Василя Стуса затримували, арештовували та засуджували за його поетичнi твори та громадську дiяльнiсть. Iз 47-ми рокiв життя 13 вiн провiв у радянських слiдчих iзоляторах, карцерах, камерах-одиночках, мордовських таборах, на Колими, на каторжнiй роботi в шахтi.

Його позбавляли побачень з рiдними, вилучали вiршi, листи й рукописи, знущалися фiзично й намагалися знищити морально. «То був чоловiк, який говорив i писав за будь-яких обставин ясно, як перед Богом, i платив за це життям», – писав про нього Євген Сверстюк. Вiдбуваючи перше покарання в таборi, Василь Стус написав вiдмову вiд радянського громадянства: «...Бути радянським громадянином – значить бути рабом...».

В 1965 році поет одружився з Валентиною Попелюх, а вже 15 листопада 1966 р. у них народився син Дмитро, який став літературознавцем і дослідником творчості батька. У 1978 році поет написав дружині у листі: «Ми з Тобою, Валю, вже в історії — тож будьмо гідні місії своєї. Я — як непокірний протестант проти зла, Ти — як жалібниця Ярославна. Тільки не плач і не показуй на людях своєї біди. Тримай голівку свою повище, бо Ти — молодця моя, славна моя, дорога моя, безсмертна моя. Бо Тобою напоєно десятки моїх віршів, які, дасть Біг, переживуть і нас із Тобою». Разом подружжя прожило тільки 7 років. Далі 12 років тривала розлука, поки дружина чекала поета з в'язниць. А далі ще 37 років удівства.

Наприкінці серпня 1985-го року Василя Стуса покарали карцером за те, що він, читаючи книгу в камері, обперся рукою об нари. На знак протесту він оголосив сухе голодування, а в ніч з 3 на 4 вересня помер. Сталося це в таборі біля села Кучино Пермського краю. Дружині заборонили поховати Стуса в Україні. Лише після завершення терміну ув'язнення, у 1989-му році рідні змогли перевезти його прах на Батьківщину.

Ці приклади свiдчать про те, що багато українських дисидентiв та їхнi сiм'ї

мали велику сміливість та відданість своїм переконанням навіть у найважчі часи радянської диктатури. Їхня боротьба за свободу та гідність залишається невмирущою частиною української історії . Імена дисидентів - Ліна Костенко, Іван Світличний, Василь Симоненко, Іван Драч, Євген Сверстюк, Юрій Шелест - залишаються в пам'яті українського народу як символи супротиву тоталітарному режиму та незламності людського духу. Нехай їхні вчинки завжди нагадують нам про важливість боротьби за свободу та гідність кожної людини.

Хоча радянський режим впав, але спадок українських дисидентів та їхніх родин залишається невичерпним джерелом натхнення для всіх, хто бореться за свободу, права та гідність у сучасному світі.

Здобуток

Всеукраїнська дитячо-юнацька військово-патріотична гра «Сокіл» («Джура») стала невід'ємною складовою національно-патріотичного виховання учнівської молоді. Виховна система гри «Джура» включає в себе систематичну роботу в гімназії протягом усього навчального року, дає можливість залучити до спільної дії учнів, педагогів, батьків, представників місцевого самоврядування та громадських організацій.

З метою виховання справжніх патріотів своєї держави у гімназії засновано рій джур «Борці за волю»:

Напрямки роботи рою:

- національно-патріотичний,
- природничо-охоронний,
- суспільно - корисний,
- здоров'язберігаючий,
- туристично-краєзнавчий.

На уроках та у позакласний час джури беруть активну участь у загальношкільних заходах.

Висловлюючи духовну зв'язаність з Батьківщиною та патріотичну гордість, до Дня Незалежності України учасники рою «Борці за волю» долучилися до фотофлешмобу «Ми-діти Незалежної України»

Демонструючи власним прикладом бережливе ставлення до братів наших менших, учасники рою разом з козачатами рою «Відважні» ініціювали проведення в гімназії благодійної акції збору корму і коштів на ліки для бездомних тварин «Щаслива лапа». Зібрану допомогу із задоволенням прийняли волонтери міста, які опікуються покинутими тваринами.

Не забули ми і про птахів - хлопці з нашого рою «Борці за волю» зробили для птахів годівниці та прилаштували їх на подвір'ї гімназії.

Пам'ятаючи, що завдяки мужності воїнів Збройних Сил України діти мають можливість навчатися, учасники нашого рою ініціювали благодійні акції в гімназії, направлені на допомогу ЗСУ, таких, як: «Замість квітів - допомога ЗСУ», «Смілива гривня», «Подаруй тепло солдату». Спільними зусиллями учнів і батьків вдалось зібрати гроші, теплі речі, смаколики і ліки для воїнів. Гроші переказали в благодійні фонди, іншу допомогу передали посилочками в «гарячі точки» через волонтерів.

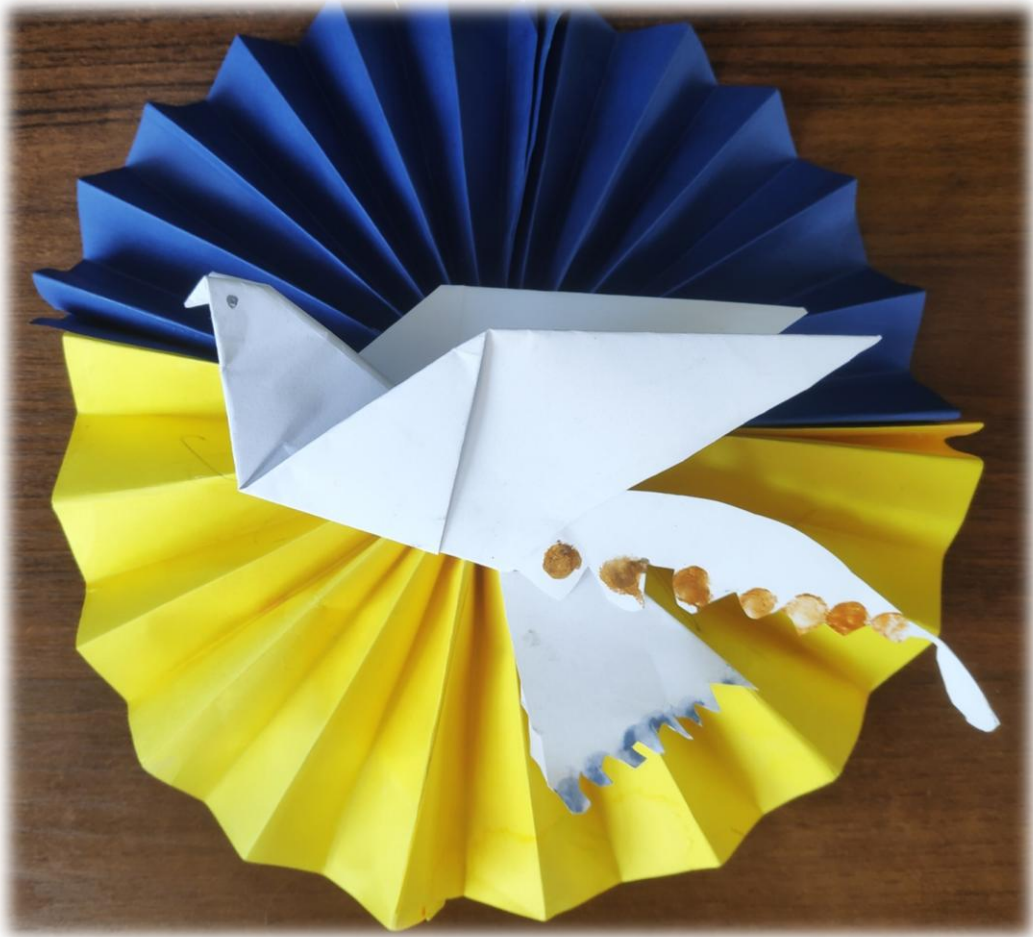
Своє захоплення і моральну підтримку воїнами джури висловили у малюнках, прийнявши участь в акції «Намалюй малюнок бійцю на фронт»

Діти бажають бачити Україну і всю планету Земля сонячною, мирною і щасливою. Тому до Міжнародного Дня миру учасники нашого рою взяли участь у виготовленні паперових білих голубів - символів миру та прийняли участь у виставці малюнків «Діти України за мир у світі»

22 січня Україна відзначила річницю Соборності. День Соборності України – це про нашу єдність, і в реаліях сьогодення він є надто особливим, бо лише в єдності Сходу і Заходу, Півночі і Півдня є наша сила! З ініціативи рою «Борці за волю» та молодшого рою козачат «Відважні» всі діти в гімназії в цей день об'єднались, символічно утворивши ланцюг єдності та заспівавши гімн України. Захід виявився дуже патріотичним!

Продемонструвавши активну громадянську позицію щодо єдиної, цілісної держави та захисту її кордонів, власні патріотичні почуття, гордість за свою Батьківщину – Україну, До Дня Гідності учасники нашого рою прийняли участь у створенні відеоролика «Діти про Гідність». Переглянути відео можна за посиланням:

<https://www.facebook.com/share/v/JWsAURHMgTemGHRE>

Новорічні свята здаються магічними та особливими через можливість повірити у диво! А ще вони допомагають долучати учнів до традицій народних святкувань і вірувань. Джури взяли участь у заходах до Дня Святого Миколая: та загадали спільне на всіх бажання - перемога і мирне небо над Україною.

В день Героїв Небесної Сотні проходить всесвітня тиха акція «Ангели пам'яті» У пам'ять про загиблих на майдані у лютому 2014 року. Ангели символізують душі загиблих борців за свободу та перемогу світла над темрявою. Рій «Борці за волю» також долучився до неї, виготовивши паперових ангелів, чим символічно вшанував пам'ять Героїв Небесної Сотні.

Вшановуючи пам'ять предків, які боролися за державну незалежність і свободу українського народу, рій «Борці за волю» ініціював тематичну виставку до 210-річчя з дня народження Т.Г.Шевченка «Пам'ятає сина Україна». Нині Шевченко живий, бо це і його доба! Велика доба боротьби за волю України! Він надихає, надає нам наснаги і віри!

На цьому робота рою не зупиняється, джури і надалі планують плідно працювати над процесом патріотичного та духовного виховання учнівської молоді!

Висновок

В своїй благодійній діяльності наш рій «Борці за волю» тісно співпрацює з волонтерами Благодійного фонду «Едельвейси».

Наша пам'ять про славне минуле українського війська повинна завжди підкріплюватися добрими та корисними справами. Ми як і козаки, маємо залишити в житті по собі добрий слід.

Вся представлена робота джур і проведені заходи сприяють формуванню у молоді почуття патріотизму, відданості загальнодержавній справі зміцнення країни, активної громадянської позиції, відповідальності, сумлінного ставлення до навчання, взаємної поваги і терпимості.